

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **I. V.**, zastoupené Ing. S. V., obě bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 14. května 2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.3.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 28.3.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 3.1.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 28.3.2013, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.1.2013 č.j. X o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 12.12.2012 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 28.3.2013* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že bylo zjištěno novým posudkem o invaliditě ze dne 12.3.2013, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující smyslové schopnosti a mající vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou

s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddíl A, položce 5a) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%; tomuto zařazení odpovídá těžká vada sluchu, ale není doloženo, že se jedná o vadu sluchu odpovídající oboustranné praktické či úplné hluchotě s eventuálně omezenými komunikačními schopnostmi; stanovená míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť její zdravotní stav (hluchota levého ucha a praktická hluchota pravého ucha) byl špatně posouzen a dle ní odpovídá invaliditě prvního stupně; závěrem bylo navrženo nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 12.12.2012 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 12.3.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, odd. A, položce 5a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 23.5.2013 navrhla k důkazu vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*) a dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, znovu ve věci rozhodne. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 28.3.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 9.4.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z tohoto důvodu požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 27.8.2013 za přítomnosti odborného lékaře z oboru otorinolaryngologie (ORL) i žalobkyně a jejího zástupce. Z obsahu tohoto posudku soud zejména zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku PK MPSV konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je hluchota levého ucha, velmi těžká percepční vada sluchu pravého ucha; ztráty dle Fowlera na pravém uchu 99,3%, na levém uchu 100%, celková ztráta 99,5%. Komise zdůraznila, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení, neboť u žalobkyně se jedná o oboustrannou

praktickou hluchotu uvedenou v kapitole VIII, oddílu A, položce 1) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Jedná se o trvalý stav, a i přes veškerou dlouhodobou péči a edukaci na foniatrických odděleních, používání kompenzačních pomůcek - sluchadel, vybudování řeči na přijatelné úrovni, trvá významné postižení komunikace omezené pouze na odezírání a významné postižení orientace v neznámém prostředí. Rovněž bylo zdůrazněno, že sdělení v lékařském nálezu foniatrické ordinace ze dne 26.10.2012, že se jedná o těžkou vrozenou vadu sluchu, která je ale velmi dobře kompenzovaná sluchadlem, bylo dle vysvětlení foniatrickou ošetřující lékařkou dne 20.6.2013 použito pouze k uznání kladného ohodnocení péče a úsilí matky a žalobkyně vybudovat dobře řeč i přes těžkou sluchovou vadu; nadále ale přetrvává významná tíže v komunikaci při těžkém sluchovém postižení, posuzovaná není schopna adekvátně komunikovat, je závislá na odezírání. Také bylo uvedeno, že PK MPSV není v souladu ani s odůvodněním posudkového zhodnocení námitkového oddělení LPS ČSSZ, které uvádí, že dané postižení nelze hodnotit žádným stupněm invalidity, neboť není doloženo, že se jedná o vadu sluchu odpovídající oboustranné praktické či úplné hluchotě s eventuálně omezenými komunikačními schopnostmi; toto odůvodnění je v rozporu s doloženými lékařskými nálezy, které dokládají hluchotu vlevo, percepční vadu sluchu velmi těžkého stupně vpravo, nebo-li se jedná o oboustrannou praktickou hluchotu při celková ztrátě dle Fowlera 99,3%. Komunikace je velmi významně postižena, nerozumí vůbec bez sluchadel a nemožnosti odezírání, se sluchadlem max. dosahuje 90% srozumitelnosti na 80 dB, 50% na 55 dB, což se rovná hlasitému křiku; pro komunikaci zůstává pro ni podstatné odezírání přímé, zřetelné a hlasité řeči. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat žádná ostatní zdravotní postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky a není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Vzhledem k zdravotnímu postižení není schopna těžké fyzické práce a práce na rizikových pracovištích, je schopna lehké fyzické práce mimo riziková pracoviště. *Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 40%.* Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem 26.10.2012 - lékařský nález dokládající a prokazující vrozenou vadu sluchu audiometrickým vyšetřením a neschopnost komunikace a orientace bez sluchadel a nemožnosti odezírání. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 28.3.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 27.8.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 26.10.2012*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.3.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3.1.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň (přiznáno 25% míry poklesu).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 26.10.2012 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn.

16Ad 56/2013 ze dne 19.9.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II.rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : **Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).**

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102 a následující s.ř.s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních a stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 19. září 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně